

Ἐκ τοῦ ρ. γεροτροφῶ.

Ἡ παροχή τῶν ἀναγκαίων πρὸς τὸ ζῆν εἰς γέροντα μὴ δυνάμενον νὰ ἐργασθῇ. Συνών. γεροκόμισμα.

γεροτρόφηση ἡ, ἀμάρτ. γεροθρόφηση Ἀθῆν. (παλαιότ.) Δ. Καμπούρογλ., Μνημ. Ἱστορ. Ἀθῆν., 1, 180. Μελέτ. ἔρευν., 90.

Ἐκ τοῦ ρ. γεροτροφῶ.

Ἡ συντήρησις κατὰ τὸ γῆρας ἐνθ' ἄν.: Ἐκράτησα καὶ ἐγὼ διὰ γεροθρόφησίν μου Δ. Καμπούρογλ., Μνημ. ἐνθ' ἄν.

γεροτρόφι τό, Πελοπν. (Καρδαμ. Λεῦκτρ. Μάν.) γεροθρόφι Πελοπν. (Γέρμ. Κότρων. Λάγ. Μάν. Ξεχώρ. Ξηροκ. Πετρίν.) γιρουθρόφ' Εὐβ. (Ἀκρ.)

Ἐκ τοῦ ρ. γεροτροφῶ, ὑποχωρητικῶς. Πβ. καὶ τὸ Ἑλληνιστ. γηροτρόφιον = γηροκομεῖον.

1) Τὸ πρὸς διατροφήν τῶν γερόντων καὶ ἀνικάνων δι' ἐργασίαν γονέων χρησιμεῖον μέρος τῆς περιουσίας των, τὸ ὁποῖον καὶ κρατοῦν οὗτοι κεχωρισμένως, μετὰ τὴν διανομὴν τῶν ὑπολοίπων εἰς τὰ ἐνῆλικα τέκνα των. Εὐβ. (Ἀκρ.) Πελοπν. (Γερμ. Καρδαμ. Κότρων. Λάγ. Μάν. Ξεχώρ. Πετρίν.): Τοὺς ἐδώσανε γιὰ γεροθρόφι τὸ κάτου χωράφι Γέρμ. Ἐβγαλε τῆς γυναικὸς του γεροτρόφι τὴ λαχίδα 'ς τὴ Στάρα (λαχίδα = μεγάλο χωράφι) Ξεχώρ. Συνών. γεροβόσκι, γερονομοίρι. 2) Τὸ ἐφ' ἅπαξ διδόμενον εἰς τοὺς γέροντας γονεῖς, κατόπιν συμφωνίας τῶν τέκνων, εἰσόδημα πρὸς συντήρησίν των Πελοπν. (Λεῦκτρ.): Ἐδωσε 'ς τοὺς γέροντας τὸ γεροτρόφι τους. 3) Ἡ ἀγροτικὴ σύνταξις Πελοπν. (Ξηροκ.): Πέρασε ὁ ταχυδρόμος καὶ μᾶς μέρασε τὸ γεροθρόφι.

γεροτρόφος ὁ, Κύθηρ. γεροθρόφος Λεξ. Βλάχ.

Ἐκ τοῦ ἀρχ. οὐς. γηροτρόφος.

1) Ὁ τρέφων ἢ συντηρῶν τοὺς γέροντας Λεξ. Βλάχ. 2) Ὁ τελευταῖος υἱὸς τῆς οἰκογενείας, ὁ ὁποῖος ὑποχρεοῦται νὰ συντηρήσῃ τοὺς γονεῖς του Κύθηρ.

γεροτροφῶ ἐνιαχ. γιρουθρουφῶ Εὐβ. (Στρόπον.) γεροθροφίζω Προπ. (Κύζ. Μηχαν.)

Ἐκ τοῦ ἀρχ. γεροτροφῶ.

1) Παρέχω εἰς τινα τὰ πρὸς τὸ ζῆν ἀναγκαῖα κατὰ τὸ γῆρας Προπ. (Κύζ. Μηχαν.) 2) Διατρέφω, συντηρῶ τοὺς γέροντας γονεῖς Εὐβ. (Στρόπον.)

γεροτσοπάνης ὁ, ἐνιαχ. γιρουτσοπάν'ς Δ. Λουκόπ., Ποιμην. Ρούμελ., 226 γιρουτζοπάν'ς Στερελλ. (Βαρετάδ. Καντήλ. Μύτικ. κ.ά.)

Ἐκ τοῦ θέμ. γερο- καὶ τοῦ οὐς. τσοπάνης.

Ὁ γέρον ποιμὴν ἐνθ' ἄν.: Ἰκεῖνός οὐ γιρουτζοπάν'ς οὐλα του τὰ χρόνια τὰ πέρασε 'ς τὰ β'νὰ Μύτικ. Τ' χοῦξι οὐ γιρουτσοπάν'ς (τ' χοῦξι = τὸν ἐπέπληξε) Δ. Λουκόπ., ἐνθ' ἄν.

γερότσουρος ὁ, Κύπρ. (Καλοπαναγ. Μένουκ. Μουτουλ. Πεδουλ. Πρόδρομ. κ.ά.)

Ἐκ τοῦ θέμ. γερο- καὶ τοῦ οὐς. τσοῦρος.

Τράγος μεγάλης ἡλικίας ἐνθ' ἄν.: Ὁ κασάτης ἔσφαξεν τὸν τράουλον, τὸν γερότσουρον (τράουλον = τράγον) Καλοπαναγ. Ἐπῆρεν τὸν γερότσουρον νὰ τὸν ἡσφάξῃ Μουτουλ. Ὁ γερότσουρος ἐμοῦνδαρε τὴν μιτσάν τὴν κοπελ-λουρούαν

(ὁ γερότραγος ἐπετέθη εἰς τὴν μικρὰν κοπέλαν) Πρόδρομ. Συνών. γεροτράγουλος, παλιότραγο.

γερούλης ὁ, ἐνιαχ.

Ἐκ τοῦ οὐς. γέρος καὶ τῆς παραγωγ. καταλ. -οῦλης.

1) Ὁ γέρον θωπευτικῶς σύνθηθ.: Εἶναι συμπαθητικὸς γερούλης ὁ πατέρας μου Ἀθῆν. Ὁ καλὸς μας κ. Νικολάκης, ὁ γερούλης... Γ. Ξενόπ., Κατήφ., 279. Συνών. γεράκος, γεροντάκι, γεροντάκος. 2) Ὁ μικρόσωμος καὶ καχεκτικὸς γέρον ἐνιαχ.: Δόσ' το σὲ τσεῖνο τὸ γερούλη Εὐβ. (Βρύς.)

Ἡ λ. καὶ ὡς ἐπών. Ἀθῆν. Πελοπν. (Ἀργ. Ἀργολ. Κυνοῦρ.) Τσακων. καὶ ὡς παρωνύμ. Μέγαρ.

γερούλι τό, ἐνιαχ.

Ἐκ τοῦ οὐς. γέρος καὶ τῆς παραγωγ. καταλ. -οῦλι

Τὰ φυτὰ Ὑοσκύαμος ὁ λευκὸς (*Hoscyamus albus*) καὶ Ὑοσκύαμος ὁ μέλας (*Hyoscyamus niger*), τῆς οἰκογ. τῶν Στρυχνωδῶν (*Solanaceae*), τῆς τάξ. τῶν Σωληνιανθῶν (*Tubiflorae*). Συνών. βλ. εἰς λ. γεροντάκι 3.

Ἡ λ. καὶ ὡς τοπων. Πελοπν. (Χατζ.)

γερουσεῖ τό, Πελοπν. (Καλάβρυτ.)

Ἐκ τοῦ οὐς. γεροουσία καὶ τῆς παραγωγ. καταλ. -εῖ. Πβ. ἀρχοντιά-ἀρχοντεῖο, γέρος-γέροντας-γεροντεῖο.

1) Σύνολον γερόντων. Συνών. γεροουσία 2. 2) Τόπος ὅπου συναθροίζονται οἱ γέροντες. Συνών. γεροουσία 3.

γερουσία ἡ, λόγ. σύνθηθ. καὶ Πόντ. (Σάντ. Χαλδ. κ.ά.) Τσακων. γερουσία Καλάβρ. (Μπόβ.) γερουσά Χίος, γερωσία Πόντ. (Κερασ. κ.ά.) γιρουσία πολλαχ. βορ. ιδιωμ.

Τὸ ἀρχ. οὐς. γεροουσία.

1) Κοινοβουλευτικὸν σῶμα ἀποτελούμενον ἐξ ἡλικιωμένων αἰρετῶν ἐκπροσώπων τοῦ λαοῦ σύνθηθ.: Ἡ Βουλὴ ἐφήφισε τὸ νόμο, ἀλλὰ νὰ ἰδοῦμε ἂν θὰ τὸν ἐγκρίνῃ καὶ ἡ Γερουσία Ἀθῆν. β) Τὸ κτίριον ὅπου στεγάζεται ἡ Γερουσία, τὸ μέγαρον τῆς Γερουσίας λόγ. σύνθηθ.: Ἐβαλαν μπόμπα στὴ Γερουσία, ἀλλὰ τὴν ἀνακάλυψαν ἐγκαίρως καὶ τὴν ἐξουδετέρωσαν πρὶν σκάσῃ Ἀθῆν. 2) Σύνολον γερόντων, οἱ γέροντες γενικῶς κοιν.: Ὁλὴ ἡ γερουσία μαζεύεται 'ς τοῦ Ζαχαράτου (= εἰς τὸ καφενεῖον τοῦ Ζαχαράτου, εὐρισκόμενον εἰς τὴν πλατεῖαν Συντάγματος τῶν Ἀθηναίων) Ἀθῆν.: Ἀφήστε τους αὐτοὺς, αὐτοὶ εἶναι πρὶν γερουσία. Τώρα κυβερνάει ἡ νεολαία Ἀθῆν. Ἰδῶ μεῖν'κι οὐλ' ἡ γιρουσία. Ἡ νιουλαία πῆγι γιὰ δ'λεῖα 'ς τὴν Ἀθήνα Στερελλ. (Μύτικ.) Τί τὰ λέει ἡ γερουσία; (= τί κάνετε, γέροντες;) Μακεδ. (Πεντάλοφ.) 3) Τόπος ὅπου συναθροίζονται οἱ γέροντες Χίος 4) Οἱ δημογέροντες, οἱ προύχοντες τοῦ χωρίου, οἱ ἐπὶ τουρκοκρατίας λεγόμενοι κοτζαμπάσηδες Τσακων.: Ἐνι θεὸν νὰ ντ' ἀποσοῦ τὰ γερουσία (θὰ σὲ ὀδηγήσω εἰς τοὺς δημογέροντας) 5) Ἡ γεροντικὴ ἡλικία, τὸ γῆρας Καλαβρ. (Μπόβ.) Πόντ. (Κερασ. Σάντ. Χαλδ. κ.ά.): Τὸ παιδί του ἦτο γενναστῶνδα 'ς τὴν γερουσίαν δου (εἶχε γεννήσει τὸ παιδί κατὰ τὴν γεροντικὴν ἡλικίαν του) Μπόβ. || Φρ. Γερουσία, γελουσία (τὸ γῆρας πολλὰ τὰ γελοῖα ἔχει) Σάντ. Χαλδ. || Γνωμ. 'Σ τὴν γερουσία ὅλα τὰ κακὰ τρέχουσι (τὸ γῆρας παρακολουθοῦν αἱ ἀσθένειαι καὶ πολλὰ ἄλλα κακὰ) Μπόβ. 6) Εἰς τὴν συνθηματικὴν γλῶσσαν, τὸ σύνολον λίαν ἡλικιωμένων ἀτόμων ἀποτελούντων ὁμάδα τινὰ ἢ κυβερνώντων, διοικούν-

